

Sygn. akt II Ca 1308/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w osobie **SSO Teresa Kołbuc**

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 grudnia 2015 r. w Kielcach sprawy

z powództwa (...) w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie z dnia 18 czerwca 2015 r., sygn. akt IC 384/15 upr.

zmienia zaskarżony wyrok w całości i zasądza od A. K. na rzecz (...) w W. kwotę (...),61 (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych 61/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2015r. do dnia zapłaty, oddala powództwo w pozostałej części, zasądza od A. K. na rzecz (...) w W. 895 (osiemset dziewięćdziesiąt pięć) złotych tytułem kosztów procesu oddala powództwo i apelację w pozostałej części, zasądza od A. K. na rzecz (...) w W. 400 (czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Teresa Kołbuc

ZARZĄDZENIE

(...)

II Ca 1308/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w Opatowie oddalił powództwo (...) z siedzibą w W. przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 3900 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy ustalił, że A. K. w dniu 7 kwietnia 2008r. zawarł z (...) Bank S. A. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowę o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej (...) nr (...). Dnia 27 czerwca 2014r. powód w drodze umowy przelewu wierzytelności nabył od (...) Bank (...) S. A. wierzytelność względem pozwanego w kwocie 3767,61 złotych. Sąd Rejonowy podniósł, że powód dołączył do pozwu jedynie umowę cesji z dnia 27.06.2014r. oraz umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowę o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej (...) nr (...). Nie przedłożył zaś dokumentu, z którego by wynikało, iż wyżej opisana umowa z dnia 7.04.2008r. została wypowiedziana lub rozwiązana przez strony. Nie przedłożył też dokumentów, z których wynikałoby, że powód lub (...) Bank (...) S. A. są następcami prawnymi (...) Banku S. A. oraz aby (...) Bank S. A. przeniósł swoją wierzytelność względem pozwanego na ich rzecz. Powód nie przedłożył też dokumentów, z których wynikałoby, że pozwanego łączył stosunek zobowiązaniowy z (...) Bank (...) S.A.

W ocenie Sądu powyższe braki nie dają podstaw do ustalenia, że umowa łącząca pozwanego z (...) Bank S. A została rozwiązana lub wypowiedziana oraz, że powód nabył w drodze przelewu od (...) Bank (...) S. A. wierzytelność, która faktycznie istniała względem pozwanego. Nadto powód nie wskazał, w jaki sposób i na jakiej podstawie obliczył kwotę

dochodzoną pozwem. Nie przedłożył bowiem harmonogramu spłat poszczególnych rat, jak również dokumentów potwierdzających ile rat i w jakiej wysokości pozwany spłacił oraz potwierdzających terminy i sposób w jaki obliczono odsetki karne opisane w pozwie. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na stronie powodowej. W związku z nieudowodnieniem istnienia dochodzonego roszczenia powództwo podlegało oddaleniu.

Apelację od tego wyroku wniósł powód, który zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w uznaniu, że powód nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów stwierdzających następstwo prawne między (...) Bank S.A. a (...) Bank (...) S. A. podczas, gdy z załączonego do pozwu odpisu pełnego KRS nr (...) jednoznacznie wynika fakt tożsamości podmiotowej pomiędzy (...) Bank S. A. a (...) Bank (...) S. A.,

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w uznaniu, że powód nie wskazał żadnych okoliczności ani nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów wskazujących na wysokość oraz fakt wymagalności roszczenia podczas, gdy:

a. przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego z dnia 7.04.2008r. o numerze (...) zawartej pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym, umowy przelewu wierzytelności z dnia 27.06.2014r. zawartej między (...) Bank (...) S. A. a powodem wraz z załącznikiem dotyczącym listy wierzytelności wskazują na wysokość oraz wymagalność roszczenia względem pozwanego, co nie zostało zaprzeczone przez stronę pozwaną,

b. w treści umowy sprzedaży wierzytelności zawarte jest oświadczenie cedenta o wymagalności wierzytelności sprzedawanych, co nie zostało zaprzeczone i jako takie nie powinno budzić wątpliwości, tym bardziej, że zostało złożone przez bank na podstawie dokumentów bankowych.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kwoty 3900,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14.02.2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prowadzi do zmiany zaskarżonego wyroku.

Bezsporne w sprawie jest, że pozwany zawarł w dniu 7.04.2008r. z (...) Bank S. A. umowę o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...) oraz, że w dniu 27.06.2014r. została zawarta między (...) Bank (...) S. A. a powodem umowa przelewu wierzytelności. Powyższe wynika z umów jakie zostały dołączone do pozwu.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, powód wykazał, że umowa o przyznanie limitu kredytowego z dnia 7.04.2008r. została pozwanemu wypowiedziana. Wypowiedzenie tej umowy znajduje się w sprawie I Co 587/11 Sądu Rejonowego w Opatowie. Dowód z dokumentów zawartych w tych aktach Sąd Rejonowy dopuścił na rozprawie w dniu 18.06.2015r. Okoliczność wypowiedzenia powyższej umowy potwierdził również sam pozwany (k. 86 - zeznania A. K.). Na to, że roszczenie wynikające z powyższej umowy stało się wymagalne wskazuje wystawiony w dniu 2.03.2011r. w oparciu o art. 96 ustawy z dnia 29.08.1997r. Prawo Bankowe (Dz.U. nr 140, poz. 939) przez (...) Bank S. A. przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k. 72). Sąd Rejonowy w Opatowie postanowieniem z dnia 29.06.2011r. w sprawie I Co 587/11 nadał temu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności do kwoty 2931,37 złotych wraz z odsetkami umownymi wskazanymi w tym tytule egzekucyjnym za okres od 3.03.2011r do dnia zapłaty naliczanymi od kwoty 1950,25 złotych z ograniczeniem egzekucji do kwoty 20000 złotych. W tym bankowym tytule

egzekucyjnym wskazano zadłużenie pozwanego na dzień 2.03.2011r. oraz, że od 4.03. 2011r. do dnia zapłaty będą obciążać pozwanego odsetki, które będą naliczane według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych (na podstawie art. 359 § 2¹ k.c. tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego). Na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wysokość odsetek maksymalnych wynosiła 21% w stosunku rocznym.

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrowcu Świętokrzyskim B. S. prowadził postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą KM 68/12, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 22.05.2013r. wobec jego bezskuteczności (k 76).

Nie znajduje też uzasadnienia stanowisko Sądu Rejonowego, że powód nie wykazał, iż (...) Bank (...) S.A. jest następcą prawnym (...) Bank S. A. Powód bowiem dołączył do pozwu odpis pełny z KRS nr (...), z którego wynika, że (...) Bank S. A. z dniem 23.09.2011r. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S. A. (k. 54; strona 8 dział 1 rubryka 1i strona 7 numer wpisu 55).

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Takie sytuacje nie miały w sprawie miejsca. Przelew przedmiotowej wierzytelności nie był bowiem sprzeczny z ustawą, nie sprzeciwiał się właściwości zobowiązania ani zastrzeżeniu umownemu. Przeciwnie pozwany w § 7 ust. 2 umowy wyraził zgodę na dokonanie przez Bank przelewu wierzytelności wynikających z umowy limitu kredytowego na wybrany przez Bank fundusz sekurytyzacyjny oraz poddał się egzekucji na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego nabywającego wierzytelność wobec niego(k. 32).

(...) Bank (...) S.A. jako wierzyciel był zatem uprawniony do zawarcia z powodem umowy przelewu wierzytelności jaką miał wobec pozwanego.

Tym samym powód wykazał legitymację czynną w procesie. Umowa przelewu wierzytelności przenosi bowiem wierzytelność na nabywcę (art. 510 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.).

Fakt nabycia przez powoda wierzytelności wobec pozwanego A. K. wynika ze złożonej do akt sprawy umowy o przyznanie limitu kredytowego z dnia 7.04.2008r. oraz z przelewu tej wierzytelności z dnia 27.06.2014r. Integralną częścią umowy przelewu wierzytelności z dnia 27.06. 2014r. był załącznik numer 5 zawierający wykaz przysługujących (...) Bank (...) S. A., pozbawionych wad prawnych, niespornych i wymagalnych wierzytelności wynikających z tytułu czynności bankowych dokonanych z osobami fizycznymi (k. 35 - § 2 pkt 1). Pod pozycją 12479 tego wykazu została wykazana wierzytelność wynikająca z umowy kredytowej nr (...) zawartej dnia 7.04.2008r. z A. K. (PESEL (...)) legitymującym się dowodem osobistym (...), opiewająca na kwotę 3767,61 złotych, na którą składały się : 1800,65 złotych zadłużenia kapitałowego, 1789,90 złotych zadłużenia z tytułu niespłaconych odsetek i 177,06 złotych z tytułu opłat (k. 48). Kwoty dochodzone pozwem co do roszczenia z tytułu niespłaconego kapitału, roszczenia z tytułu odsetek oraz zwrotu poniesionych opłat korespondują z kwotami wskazanymi w/w załączniku numer 5. Zatem nieuprawniony jest zarzut Sądu pierwszej instancji, że powód nie wskazał, w jaki sposób i na jakiej podstawie obliczył kwotę dochodzoną pozwem. Powyższe dało się wyprowadzić też dokumentów złożonych do akt sprawy.

Jak słusznie wskazał apelujący kwota niespłaconego przez pozwanego kapitału (1800,65 złotych) jest niższa od kwoty z tego tytułu wskazanej w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...) (1950,00złotych). Odsetki umowne stanowią różnicę między kwotą kapitału określoną na sumę 1950 złotych w bankowym tytule egzekucyjnym a kwotą (...).37 złotych wskazaną w tym tytule jako wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 2.03.2011r. Zasady naliczania od dnia 4.03.2011r. do dnia 27.06.2014r. odsetek karnych zostały określone w bankowym tytule egzekucyjnym.

Pozwany przyznał, że przestał spłacać zadłużenie wobec (...) Banku S.A. oraz, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko niemu zostało umorzone. Nie negował on wysokości wierzytelności nabytej od następcy prawnego (...) Banku S. A. przez powoda i dochodzonej pozwem.

Powództwo o zasądzenie od pozwanego kwoty 3767, 61 złotych, tj. do wysokości przeniesionej umową z dnia 27.06.2014r. wierzytelności jest zasadne. Skutkuje powyższe zmianę na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaskarżonego wyroku w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3767,61 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 27.05.2015r., tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w tej sprawie.

Dalej idące powództwo o zapłatę kwoty 132, 75 złotych tytułem odsetek ustawowych za okres od dnia 1 lipca 2014r. do dnia wniesienia pozwu (13.02.2015r.) podlegało oddaleniu. Oddaleniu podlegała też apelacja w tym zakresie (art. 385 k.p.c.) .

Odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu (art. 359 § 1 k.c.).

Zgodnie z paragrafem 2 przepisu art. 509 k.c. wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Roszczenie o zasądzenie takich odsetek podlegało uwzględnieniu. Powód nie wykazał, aby wzywał pozwanego do zapłaty nabytej wierzytelności i w związku z tym, aby w okresie od 1.07.2014r. pozwany pozostawał w stosunku do niego w zwłoce z zapłatą należności (art. 481 k.c.)

Konsekwencją powyższego jest też zmiana rozstrzygnięcia o kosztach procesu za pierwszą instancję .

Powód wygrał sprawę nieomal w całości, zatem należy mu się zwrot poniesionych kosztów w całości (art. 98 § 1 i 3 k.p.c.). Na koszty te składają się: 195 złotych opłaty od pozwu oraz 600 (sześćset) złotych tytułem wynagrodzenia adwokackiego (§ 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. z 2013r. poz.)

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i § 6 pkt. 3 oraz § 13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. z 2013r. poz.). Na koszty poniesione przez powoda w postępowaniu apelacyjnym składają się: 100 złotych tytułem opłaty od apelacji i 300 złotych tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego.

SSO Teresa Kołbuc

(...)